

[NAPOWŁOCZYĆ *vb pf*

1 sg fut napowł(o)czę.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Powlec wiele razy; tu przen: wycwiczyć, dać nauczkę, wymęczyć [kogo]: Ego te exercebo hodie ut dignus es filicernium. Ya ćie dzis nápowłoczę iákos godzien bigofie. TerentMatKęŁ L4.

Formacje współrdzenne cf WŁOCZYĆ.

MK